

Január 1. – Újév
Lk 2,16-21 – Az Édesanya

Régóta izgat már, hogy amikor valakinek születésnapja van, akkor miért őt ünnepeljük. Hiszen ő maga tett a legkevesebbet azért, hogy megszülessék. Az Édesanyát kellene ünnepelni, aki ugyancsak megszenvedett érte.

Nem vonnám ki ez alól Jézus születésnapját sem. Jó: szép és hangulatos ünnep a karácsony, de az Édesanya valahogy nagyon háttérben marad, mintha valami mellékszereplő lenne. Pedig ha ő nem mondja ki annak idején – az angyalnak adott válaszként – azt a csodálatos mondatot („...legyen szavaid szerint”), akkor nincs karácsony!

Ezt a csorbát köszörüli ki most a zsinat utáni liturgikus reform azzal, hogy karácsony nyolcadik napját a Boldogságos Szűz ünnepévé, pontosabban istenanyaságának ünnepévé teszi. A szövegek eddig is órála szóltak, csak nem nevezték nevén az ünnepet.

Ez persze nem jelenti azt, hogy mi ezen a napon ne ünnepelhessük az év kezdetét is. Legfeljebb minősíti az által, hogy felhívja a figyelmünket: ne csak egyszerűen „Jézus nevében” kezdjük el az új esztendő (hiszen az ő körülmetélését és az ezzel járó névadását, vagyis a „Jézus” nevet is ünnepeljük ma). Akkor lesz ez igazán kegyelmekben gazdag, ha Mária kezét fogva, közbenjárását kérve ajánljuk a ma kezdődő 365 napot az Istennek.

Tarnai Imre